

Діло

Виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. шаян. 143322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 500 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словацькій 30 к. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

Де вчором стрінемося?

Чайки в УКРАЇНСЬКИХ КАВАРНІ І РЕСТОРАНІ

НАРОДНЬОЇ ГОСТИННИЦІ.

КОНЦЕРТ від 8-1 уночі.

Там смачна вечеря, добре пиво —
ще ліпша чорна кави!
Українська Упряма! Ст. Зілинський і Сид.

Республіканський Бісмарк.

Львів, 5. жовтня 1929.

Німеччина в жалобі. В четвер рано помер відомий П. сучасний державний діяч, відомий міжнародного значення подібної республіканської Німеччини. П. довголітній міністр закордонних справ д-р Густав Штрессман. І не лише Німеччина в жалобі. Смерть Штрессмана відомий голосним відомою у цілому світі, а головне в західній Європі. Бріан і Еріо, Клемансо і Поанкаре, Гендерсон, Спенсер і Льюїс Джордж — всі вони глибоко відчували смерть цього борця за мир, за реальне і тісне порозуміння недавніх ворогів. Конгрес Лейбур Парті вшанував смерть Штрессмана постанням в Мідсі і загальною мовчанкою. А Гендерсон заявив, що ця втрата є не лише втратою Німеччини, але цілої Європи.

Загальний жал в приводу смерті Штрессмана, з приводу смерті міністра тієї держави, що ще 11 літ боролася майже з цілим світом, що була антагоністкою більшістю великих і малих народів, найкраще свідчить про небуденність, просто гедіальність цього великого представника дипломатії Німеччини.

Ще за життя Штрессмана називали його політичним Бісмарком. Бо як Бісмарк змонтував велику Німеччину, створивши царство, так Штрессман змонтував республіканську Німеччину. Тільки що ласомом акції Бісмарка була війна і перемога, а Штрессман мусів проводити свою діяльність в подібній Німеччині, на терені, продекларованому грою пристрастей. І на міжнародному терені, переповненому недовірою і ненавистю. До того ж адляною обреш Штрессмана було слово, аргумент, переконувач. Він не диктував, як Бісмарк, а мусів злагідковувати і дружно повертати навіть чужі диктати. Старий Бісмарк, розагукуючи над своїм життям і своїми осягами, турботно питав себе: «що було би, колиб він не був актрис ведених воєн?» Він думав над тим, де були би його політичні успіхи, колиб крив десикток перемог, терпіння і жалі фаланги адів і сиріт були змішані на марне? Де була би тоді велич Німеччини?

Становище Штрессмана було без поринання майже. Німеччина прогнала війну, міліони латан за робовищих і міліони адів і сиріт своїм безземним терпінням наповнили Німеччину. Бісмарк привів Німеччину не лише нові території, але в величезну (6-ти мільярдну) контрибуцію від Франції. А Штрессман мусів проводити свою діяльність на руїнах царської Німеччини, серед колоду і пугли міліонів, платачи багатомільярдні контрибуції, півелюючи розбіжній толпичій члених «спасителів» батьківщини і регенерувачи народное господарство. Терпистий був шлях діяльності Штрессмана, бо він не тільки мусів кручно відлаштувати на міжнародній арені, але і в своїй важкій докорі від своїх земляків, які не віддалися платити йому у вічі закиду «зради» імперії Німеччини. І не вважаючи на всі перепони і труднощі, не вважаючи на свою недугу, він чесно і жертвенно свої сили віддав на працю і рятуюнок батьківщини. І в тому лежить вся слава республіканського Бісмарка.

Штрессман був виразником т. зв. «Erfüllungspolitik», політики виповнення наложених на Німеччину зобов'язань. А на шляху «Erfüllungspolitik» вже були дні жертви: Ерихбергер Ратенау. Треба було великої відваги і ще більшої любові до батьківщини, щоб ступити на тернистий та окований вже шлях політики виповнення.

Серед боротьби націоналістичної правниці і соціалістичної лівниці, серед незвичайно поширеного комуністичного руху, серед розладу, апарції і пугли, висувається на політичну арену д-р Густав Штрессман. Націоналістична правниці, яка своєю прирми в побуду Німеччини, не хотіла розпрощатися зі своєю мрією і помиритися з новою дійсністю. Республіканський перекорот і національну конституцію вважала вона чужою і

Закон дозволяє обезпечувати в «Дністрі» 1/3 часті вартості будинків. Не резигуйте добровільно зі свого права і негайно виповідajte в ПЗУВ 1/3 часті та обезпечіть її у своїм власнім

Т-ві Взаїмних Обезпечень «Дністер» у Львові, вул. Руська ч. 20.

версайський трактат, підписаний канц. Мюллером документом ганьби німецького народу. Вона готова була на всі можливі комбінації, до комуністичного перевороту включно, щоб тільки араду в певень повернути гордіх побідників. А всіх, що обстоювали політику виповнення, вона усувала при допомозі бомби і браунінга. Штрессман починає переконувати господарчі кола, що немає іншого виходу, як погодитися з вимогами побідників і офіційно аручно амендувати відшкодування. Треба амагати до віднові господарчої сили Німеччини, а це можливе тільки при допомозі паціфістичної формули. Господарча гегемонія в довідній формулою великодержавного відродженських амагати німецького народу, як політична реванжу і мілітаризму.

В 1923 р. Штрессман став на чолі уряду. В середній Німеччині кипіть революція. Повстають країні комуністичні і півкомуністичні республіки. Штрессман переконує, вказує буржуазії на небезпеку соціальної революції, на недалекий упадок буржуазії і капає її злигнутися в обороні свого існування. Зустрітись трудної, він вступає в канцлерства, приймаючи портфель міністра закор. справ. Від того часу, без омишу на міжпартиїні і менші або більш коаліційні комбінації, в мішансько-націоналістичній коаліції, в великій ліво-соціалістичній, він затримує свій портфель, він в дучинком між мішанством і соціалістами. Зосереджувавши свою увагу на закордонній політиці, він починає працювати з усіх сил, ідучи від одного успіху до другого. Він творить Льюїсари, порозумівається в Бріаном в Теарі, вводить «виплату» Німеччину до Ліги Націй, перемінує план Доза на план Йонга, добивається евакуації Надрей і амирає в тилзі, коли окупаційні війська опускають німецьку територію.

Падінням, мирні клячі, будова солідарності західної Європи — ось аборя, якого осяган свої успіхи республіканський Бісмарк. Він погодився в Франції, забезпечив її границі, але при допомозі порозуміння в Рад. Союзом усе аказав зах.-європейську буржуазію можливість соціальної революції. Одночасно він відкрив німецькому капіталові і німецьким силам шлях на схід. Своєю мирною політикою він здобув симпатії Англії (аспбурістів і лібералів), підтяг француську гегемонію в Європі. Тільки ніколи не згодився на забезпечення західних границь Польщі, направи, відносин неминучу konieczність їх ревізії, але при допомозі мирних засобів.

Великий в біллія праці та успіхів республіканського Бісмарка. Тому я не диво, що вся Німеччина в жалобі, приятилі і противники його метод діяння. Смерть внесла його на таку висоту, яка припадає в участі тільки великим творцям, славіним розководцям і геніальним політикам.

Кріза єгипетського уряду.

Єгипетський президент міністрів Махмуд Паша зголосив до короля свою димісію. Це означає кінець його диктатури. Бо він в 1925 р. розпав парламент, в якому мав меншість, а після того проголосив закриття парламентарної системи на три роки. Тепер мають бути розписані нові вибори, в яких перемогуть будуть мати єгипетської націоналісти. Махмуд Паша пробував вести з ними переговори і робив їм різні уступки на випади, але вони згодилися прийняти союз з Англією. Однак партія націоналістів відкинула його пропозиції. Вона хоче спочатку здобути собі аладу в Єгипті, а вже потім вести переговори з Англією.

Промова Гендерсона.

Англійський міністр закордонних справ Гендерсон вголосив на з'їзді партії праці в Брайтоні дову промову про закордонну політику Англії. Він сказав, між іншим, що уряд рішив далі задержати мандат над Палестиною і перевести в лівті декларацию Вальфура. Уряд буде чекати справовдання парламентарного комітету в справі подіб у Палестині і після цього розталяє справу про те, як довести до вирівняння відносин між арабами та жидами. Англія зобов'язалася в 1932 р. поставити в Калі Нації внесення на прийняття Іраку. До того часу уряд виробить проект союзу з Іраком на вірещ подібного союзу з Близьком.

Далі Гендерсон позав до відома віду, що переговори та порозуміння з Радянським Союзом наберуть правної сили тоді, коли парламент зробить постанову про вислання англійського амабасадора. В тих переговорах, які ведено досі, діяло до такого зняшення справ, що незбаром після обміну послами та встановлення нормальних дипломатичних відносин між обома країнами можна сподіватися встановлення цілковитого порозуміння.

Нарешті Гендерсон докладно обговорив мирову політику уряду й закінчив конгрес, щоб він прийняв рік 1930 роком агітації на роззброєння. Роззброєння народів аможливе без попереднього роззброєння дубічної думки та її латиску на користь мира.

З приводу порозуміння між Гендерсоном і Доугласом конспиративна преса далі дуже гостро атакує Гендерсона. «Дейлі Телеграф» пише: «світ переживає тепер видивище, як радянський уряд змушує Англію прийняти його власні незмінені умови. Цілковиті і ганебні капітуляції Англії». «Morning Post» пише, що робітничий уряд не дочекається того дня, коли буде жалувати теперішніх подів.

Натомість ліберали висловлюють своє задоволення в приводу порозуміння з Доугласом. На їх думку після повзання дипломатичних відносин можна буде краще вести переговори в справі позолотження різних спірних питань. Ліберали будуть в парламенті розсудувати за урядом, однак про улічення якихось кредитів радянському урядові не може бути мови.

Знаменний виступ Ворошілова

Цими днями скінчився перший рік перебудування в Радянському Союзі плану індустріалізації. З цієї нагоди на конференції професійних союзів московської округи, виступав з цілковитою промовою комісар військових справ Ворошілов. Між іншим він сказав: «У теперішній фазі нашого розвитку мир є цілковитою політикою. Однак будуча боротьба, в якій буде рішатиш доля не лише вашої держави, але світової революції, буде ціною мас. В цій війні не буде жадної різниці між фронтом та заміллям. Тому ми мусимо незалежно від фабрик та заводів саму дисципліну, як у червоній армії. Ми мусимо зосередити заботи, що військова дисципліна має бути лише в червоній армії і мілітаризувати також нашу фабрику. При перебудові антирічного аляну ми мусимо поробити всі аходи до акалізації спрільнення нашій абройної сили. І розвиток мусить іти плече в плече з перебудовою соціалістичної індустріалізації».

Далі Ворошілов зазначив, що червона армія має вже відповідну кількість нових офіцерів і дуже добру організацію. Однак пороги роззброєння мають краще індустрію і тому абройні війська країни. Тому ми не можемо задовольнятися теперішнім устроєм і ми щоді кількості, а) значної якості. Виставою цілого ауроєння та технічної сили є наша професійний рух. Про успіх найбільшої війни будуть рішати робітники в фабриках, професори в лабораторіях та студенти наших технічних вищих шкіл».

Несамовита пригода в амбасаді СРСР. в Парижі.

Більшовицький дипломат борониться перед агентом ДПУ при допомозі французької поліції.

Польська преса принесла з Парижа таку знаменну вістку: В радянським посольстві у Парижі стався небувалий скандал, що викликав велике враження в дипломатичних колах. До радянської амбасаді прибув представник заграничного відділу ДПУ з Берліна Ройземан, який з доручення московської влади мав висловити сувору догану першому легатійному радникові Бєсядовському за критику збіжкової політики радянського уряду. Ця політика руйнує, на думку Бєсядовського, селян і вганяє їх в нужду. По довшій суперечці між двома більшовицькими достойниками Ройземан витягнув револьвер і під загрозою смерті зривав Бєсядовського та його бюро, по чім намагався ув'язнити його в канцелярії. Бєсядовський утік з амбасаді і пішов до париської поліції, де попросив охорони перед агентом ДПУ.

Поліція стада на становищі, що Бєсядовський виконує функції „шарж д'афер“, заступаючи посла Довгалевського, що перебуває в Лондоні і тому як шеф дипломатичної станції має право домагатися ухилення екстериторіальності. З уваги на це французька поліція вступила на територію радянської амбасаді, звільнила жінку і дітей Бєсядовського, яких Ройземан арештував як закладників. Бєсядовський перенісся до готелю. Ройземан урядом в амбасаді далі.

Польська Агенція Телеграфічна (ПАТ) комунікує: „Префектура париської поліції дає в справі інциденту з радником радянського посольства Бєсядовським таке висношення: Керманн сгідного відділу удався на пропозицію радника Бєсядовського разом з ним до сторожних будинку амбасаді СРСР, звідки Бєсядовський зателефонував до своєї родини, щоби зійшла до нього. Але родина сама покинула будинок амбасаді, не користуючись ніякою інтервенцією“.

Та сама агенція комунікує далі, що в розмові з представником „Таймса“ радник Бєсядовський заявив, що від якогось часу стверджував перед Москвою безпеку в внутрішній і зовнішній політиці, яка ослаблює СРСР до той міри, що грозить йому пониженням з боку Китаю. Радн. Бєсядовський заявив, що агітація Комінтерну в справі комуністичних спілок була вислідом хибної політики СРСР. Вкінці він висловив, що віднісся до французької поліції з проханням рятувати жінку і дитину, які впади жертвою випадку, якщо будиби остали ще бодай одну ніч у будинку амбасаді.

Стілки телеграфічні повідомлення про цю подію. Чи вони у подробицях зловісні вірні — не знати, але сам факт інтервенції французької поліції в радянській амбасаді не піддає сумніву. Спричинник інтервенції радн. Бєсядовський був свого часу радником радянського посольства у Варшаві.

ОСИП СТЕФАНОВИЧ

РАНИШЕ РОМАН ЗУБИК

Львів, вул. Галицька ч. 16.

КОВДРИ, КОЦИ І ПОЛОТНА.

НА МУЖЕСЬКІ ОДИНІЯ

ВОВНІ КРАЄВІ І АНГЛІЙСЬКІ

У ВЕЛИКОМУ

ВИБОРІ.

На східні теми.

Причини афганських неспокоїв.

Внутрішня війна, що я досі ще не припинилася в Афганістані, повстала наслідком незадоволення деяких клас суспільності реформами, що їх впроваджував у край попередній емір Аманулла. В опозицію до реформ стали: 1) представники феодального устрою, провідники різних племен напів залежних від Кабулу й 2) магометанське духовенство. — Варто додати, що ці дві поважні сили в край зістали трошечку підтримку з зовні, від держави, для якої консолідація Афганістану є поважною загрозою.

В своїх реформах Аманулла стрічав опір двох вищих афганських груп. Централізація влади була направлена на обмеження прав поодиноких ханів та племен, а впровадження багатьох європейських реформ часто колідувало з постановами ісламської релігії, або шариату. Аманулла, який бажав перетворити свою державу на європейський вразок не міг інакше поступати і всі його заходи були диктовані інтересами вищої політики.

В результаті він мусів або відмовитися від своєї ідеї перебудови теократичного емірату на державу з центральною владою й певною народною єдністю, або приновити такі самі методи, якими будувалося від кількох років новітній Туреччині Кемаль Паша.

Однак різниці, які є поміж Туреччиною й Афганістаном, не промовляють у користь останнього. Туреччина, що лежить у сусідстві та в сталій стичності з Європою від кількох століть, була далеко більше приготована до прийняття реформ життя й методів праці західних народів. Туреччина мала великий кадр людей, які виховалися в найбільших осередках цивілізації, вона переживала два періоди молодотурецьких революційних рухів, виховалася у великій карності за часів розквіту та сили султанату й перетворилася в єдинопільний національний моноліт. Жиючи поміж народами з високою культурою, Туреччина XIX століття була анахронізмом.

Тому Туреччина мусіла або вийти на шлях прогресу і реформи, або підпасти під зверхність культурніших сусідів.

Щаком що іншого уявляє з себе Афганістан. Положений в самій середині Азії й відтятий до небадана від цілого світу, Афганістан відчинив свої кордони для впливів і візду чужинців фактично в 1919 році.

Не мав і досі ще не має модерних засобів ко-

На численні запити ВП. Калентін — заявляю, що мій

Склад Килимів міститься в 3-поверховій кам'яній

на площі Трибунальській ч. 1.

[бля Бергера].

З кіоском на площі св. Духа — не маю нічого спільного.

Найбільша фабрика Килимів в Галичині

Михайла Хамули

в Глиничах.

494 2—7

Головний магазин і вистава: площа Трибунальська 1.

музикації, шкіл, людей вихованих в Європі, промисловості, банків і взагалі всього того, що надає цивілізаційний вигляд кожному краєві. До 1921 року країна не мала жадних міжнародних зносин, не висилаючи закордонних представників і не приймаючи таких-же у себе. Одним словом, Афганістан був донедавна хіба найбільше ізольованим краєм в Азії.

Під оглядом суспільної структури й політичного устрою, Афганістан уявляє з себе ще й тепер феодальну країну. Злощений з різних племен, навіть різного походження, часто ворогуючих поміж собою, та живучих своїм власним патріархальним життям під головуванням своїх ханів, Афганістан не витворив народньої єдності, чи пак якогось бодай державного конгломерату і в свою державному житті користується, наприклад, чужою перською мовою, яку анають тільки невеликі верстви урядовців, та пануючих класів. В таких умовах було великим ризиком братися до швидкої європеїзації людності, яка живе ще поглядами, та життям середньовіччя, людності, опанованої в додатку великим релігійним фанатизмом.

Навіть найдрібніші реформи, як наприклад запровадження європейського вбрання для членів верховної ради, людей ніби-то з вищих сфер, викликавало великі непорозуміння, а навіть заворушення. Реальність реформаторської діяльності Аманулли принесла для нього персонально тільки школу. З найповажнішого кандидата каліфа всіх мусулман він став сьогодні знаменитим частиною ортодоксальних мусулманських фанатиків, або „лажваром“, тобто невірним.

Помимо того, що афганські полії відібулися відомо на поступовому русі цілого ісламського світу, стримуючи представників цього руху від швидких реформ, в Афганістані реформи Аманулла дали деякі позитивні наслідки, та міцно запустили коріння. Афганістан з 1920 року і сучасний Афганістан це два різні краї. Про реформи в Афганістані разом з коротким історичним нарисом іншим разом.

Л. Л.

д-р ВОЛОДИМИР БЕЗУШКО.

Вражіння з Англії.

Шекспір. — У церквах. — Музейні виклади. — Скарби мистецтва.

Не буду говорити про артистичні вартості парляментарного будинку. Значачу тільки, що ціла будова робить вражіння належної поваги. Таке саме вражіння робить і Вестмінстерський Монастир, тільки що супроти германської помурості, готичу, в стінах будови відмітено ще життєву радість, хоч саме тут спочивають найбільші сини англійського народу. Іншим місцем, де також спочивають найбільші в англійців є катедр св. Павла.

Так, як кожний загляне до „кутка поетів“ в Вестмінстерський Монастир, де знайде статую Шекспіра (він сам похований у своїм родинним місці, в Стретфорд над Ейвеном), так знову тут увагу кожного звернуть почесні, які віддано покладені над Наполеоном, кісцями Велінгтоном. Мабуть цим зломом Англія найбільше горда, бо пам'яті їх переказано нащадкам більше разів, ніж якому-небудь іншому синові Альбйону. Тільки, що даментини князя Велінгтона живітвані до королівськи, а Шекспірені вражають своєю скромністю. Статуї Шекспіра стрічає і в Садерсбургській катедрі і в Кришталевій Палаті і в Британському Музеї. Вже при візді в Англію, в Доувер стрічаємо Шекспірову кручу.

Я сміюся візак одного професора англійця, чи дійсно Англія не лишила вже за собою Шекспіра, адже більш трьох сот літ від його смерті, скільки змів завшило в житті Англії, чи дійсно

Англія й досі не має кращого виразника свого генію: стільки геніальних письменників, політиків і полководців? „Ні“ — була рішуча відповідь. „Шекспір лишається нашим найбільшим гордошамом“. Принаюсь, що мені було дуже трудно зрозуміти велике застереження рецензента перекладів Пушкіна, коли він підкреслює, що перекладач важливіший рівняти Пушкіна з Шекспіром. Певне, що не рівні вартості, але порівняння хіба можна робити.

З катедр оглядаю ще Вестмінстерську, римокатолицьку, яку імовірно збудовано для конкуренції з катедрою св. Павла. Зблизень ця катедр робить незвичайне вражіння, вражіння величності: здалека ця катедр зі своєю вежею робить вражіння фабричного комина. Зовсім інакше з катедрою св. Павла: зблизень вона, здається, приновилася до оточення і нічим від нього не відрізняється, а вже з Блекфраєрського моста підняти велич її будови. Вці будови вона переросла, а найвищі не сягають й великої коцули.

Говорячи про Божі храми зазначу, що всі церкви і духовенство удержуються в власних фондах, що держава й державні церкви не піддержує матеріально. Коли я одного разу сказав одному англійському священникові, що Англія така богата, що нічого у нікого не потребує, він відповів: „о, ні! В теології, музиці, різьбі, а навіть медицині ми зовсім не є за сильні і швидко черпаємо у тих, які в цих ділянках дали скарби людству“. Він зазначив, що аж надто відчуває аматеріалізацію життя в Англії. Тут треба знати, що всі міри письменників як Бернард Шоу і Велл тяглом наближують до більшого наближення до природи, до відкинення різних абстракцій, як не життєвих: що ж у нас залобся сказати

щодо цього, супроти такого частого безпідставного ідеалізму? Я зазначив цьому теологові, що супроти різноманітності сект, саме християнський дух повинен тут бути глибокий: бо ці справи тут широко дискутуються, а конкуренція здається вкорисна. Я висказав навіть здивування, що якась лондонська не відчувалася цього релігійного поділу. На це відповів він мені, що не все йде так гладко, як здається.

Щоб мати поняття, як відбуваються англійські богослуження я рішив піти на невелике богослуження до Вестмінстерського Монастиря. Богослуження тривало дві години і я з присмицтю провів цей час у церкві. Кожний може там сидіти; кожний дістає програму богослуження, де також зазначено, хто буде мати проповідь і що під кінець є збірка на означену ціль. Богослуження складалося з молитов і з хору клериків у євхаристій органі. Проповідь була дуже добра опрацьована; для точності проповідник користувався джерелами, на які покликувався. Після збірки датків священник поблагословив збірку дари (гроші) і відмовив молитву над ними при віздарі. Мені здавалося, начеб він там складав Боготу жертву, тільки не вприну, як у Старім Завіті, а в більшій модерній формі. Цим зазначено, що ми сини землі, а нею зв'язані матеріальними добрими. Ця думка і чомусь у природніший спосіб відчув сильніше в Англії, ніж деінде.

Тому, що живе слово можна чути в численних музеях і то часто діліч денно (значачно задури), я постановив якнайскорше оглянути їх. З викладів стараєшся вибрати найцікавіші. Побіч викладів з англійського мистецтва, викладали про китайську порцеляну, японське малювання, про рукописи та автографи. Забавалося мені

Фірма „POLTUR“
 ГУРТОВНИЙ СКЛАД
МАШИН ДО ШИТТЯ
 Львів, вул. Ягайлонська ч. 20.
 подає до ласкавого відома, що з дня 1. X. ц. р.
Впроваджує ратальний відділ
 і приступає до продажу машин до шиття на дуже
 доганих умовах. — Ціни умірковані — Посукуємо
 відібраних агентів до продажу машин до шиття. — За-
 рівняний добрий заробіток. — Зголошуватися в уря-
 дових годинах.
 627

Курціос наслідником Штреземана.
 Конференція канцлера Мюлера з през. дер-
 жави Гінденбургом принесла політичну сенза-
 цію. Проти всяким сподіванням през. Гінден-
 бург за радою канцлера поручив тимчасово ве-
 сти керівництво уряду закорд. справ міністрові
 крайового господарства Курціосові. Загально
 і мали, що керівництво не одержить заступник
 державного секретаря в цьому міні-стві Шуберт,
 або що іменують нового міністра. Демократична
 преса твердить, що Курціос вестиме керівництво
 міні-ства закорд. справ лише провізорично.
 „Фос. Цтг.“ здогадується, що мін. Курціосові
 віддали теку міні-ства закордонних справ ма-
 буть тому, що він був у тісних взаєминах із по-
 койним, який виявляв йому всі свої політичні на-
 міри та навіть бажав, щоб Курціос обняв після
 нього керівництво закордонної політики. Мін.
 Курціос у переговорах у справі Монговего пля-
 ну остане безсумнівно найвірнішим виконавцем
 Штреземанових планів. „Берл. Тгт.“ каже, що
 великі очікування на міністра закордонних справ
 має німецький амбасадор у Парижі фон Геш.

Гендерсонова промова у честь Штреземана.
 Англійська преса всіх напрямків присвячує
 Штреземанові спогоди, повні признання. Дня 4.
 жовтня ввечері Гендерсон виступив через ра-
 діо промовою в честь Штреземана.
 Заступник Ліги Націй на похоронах.
 Підчас похоронів міністра Штреземана Лігу
 Націй заступатиме генеральний секретар Ерік
 Дрюмонд.

Марш. Пілсудський їде в Італію.
 У варшавському політичній світі викликала
 сенсацію вістка, що марш. Пілсудський віде до
 одної з місцевостей над Адриатичним Морем у
 північ. Італії. Приготування до подорожі вже
 пороблені. Дипломатичні папироти марш. Піл-
 судського й осіб, що їхати з ним, зложено
 в австрійській, югословянській і італійській кон-
 сулятах. З марш. Пілсудським їхатиме шеф ка-
 бінету міні-ства військових справ полк. Бек і
 маршалів лікар д-р Войничський. Реченець ви-
 їзду устійняв на дніх. Марш. Пілсудський від-
 відає насамперед Рим. Кажуть, що подорож у-
 мотивована здоров'ям маршала та має бути
 продовженням лікування в Друскениках. Інші
 кажуть, що подорож ця має характер виключно
 політичний та що стріча марш. Пілсудського з
 Мусолінім матиме велике значіння для Польщі.
 Марш. Пілсудський побуде за кордоном кілька
 тижнів.

Зміни в польському уряді.
 У зв'язі з виїздом марш. Пілсудського ро-
 зішлись чутки на тему реконструкції кабінету.
 І так прем'єром мав би бути теперішній шеф
 міні-ства скарбу полк. Матушевський або д-р
 Світаський і далі задержити прем'єрство, але
 в будучім кабінеті Пілсудський не задержав би
 для себе теки мін. військових справ.

Мекдональд у Нью Йорку.

Прем'єр Мекдональд висів у Нью Йорку дня
 4. жовтня в 16-й год. Його одушевлено пита-
 вели всі товпи народу й корабельні сирени. В ра-
 гувші влада приймала Мекдональда офіційно.

Закінчення конгресу Лейбур Парті.

Дня 4. жовтня закінчився конгрес Лейбур
 Парті в Брайтені. До вибраної на один рік екс-
 кутиви у складі 22 членів увійшли такі міністри
 теперішнього кабінету: Кліякс, Томас, Ленде-
 бері, Морісон і держ. підсекретар Дамптон. Пре-
 зидентом своїм вибрала ексекутива жінку Зу-
 анну Лоренс. Вона проведитиме теж на конгресі
 партії в найближчому році. Лоренс перша
 жінка на цьому відповідальному становищі, за-
 служена діячка Лейбур Парті. Їй тепер 59 літ.
 Вона одна з найкращих бесідниць англійського
 парламенту.

КІНОТЕАТР
„СТИЛЕВИЙ“
 вул. Шашкевича ч. 5.
 Початок в год. 3. попол.
 Завтра в неділю відкриття нового сезону. Могуча прем'єра
 пораз перший у Львові, славна суперфіліма під загальною
„ЖІНКА БЕЗ НАЗВИЩА“ в гол. ролях геніальні автори: Elka Brink, Jack
 Trevor і Georg Aleksander. Крім того добріше доповнення програми.
 В будні дні ціна всіх місць на перший сеанс 30 сот. і 1 зот. —
 Славюча програма — могуча грама з Іго Симою.

На організаційному фронті.
 ЗОЛОЧІВЩИНА.

Дня 23. IX. ц. р. відбулася в Золочеві пові-
 това нарада при співучасті посліа Целевича і
 Кузяка. Взяло в ній участь 165 делегатів із зо-
 лочівського повіту. Посол Кузяк виступив реферат
 про економічне положення українського народу.
 Присутні вислухали цього річового реферату з
 великим заінтересуванням. Описав посол Целевич
 виказував у своїй промові, що лише організа-
 цією, опорою на солідарності цілого народу, мо-
 жемо власними силами як культурно, так і еко-
 номічно дивагуватися. Звіт з організаційної праці
 Повітового Комітету озвонив д-р Т. Ваньо. Пред-
 ставивши найбільші завдання повіту на бжу-
 чий рік, бесідник виказав, що УНДО. не поширю-
 ючи власових антагонізмів, змагає до здинення
 цілого народу під жовто-блакитним прапором.

КОЛОМІЯЩИНА.
 Дня 21-го вересня ц. р. відбулася довірочна
 нарада в селі Березові-Баня. В цій нараді взяв
 участь посол Дмитро Паліа, який виступив про-
 світньо-господарський реферат. Зібрані вислухали
 з великою увагою цього реферату і рішили якнай-
 шорше заложити у себе кооперативну. Слід за-
 являти, що село Березова-Баня, яке було до
 тепер збаламучене кацапством, починає завдяки
 кільком свідомим одиницям, як і місцевому па-
 рохові о. Стефановому, прозрівати і горнутися
 до освітньої праці.

НОВИНКИ

— Фотограф Янушевич, вул. Вінцентог.
 Поля ч. 1. (бічна Зеленої), Тел. 5960. 233 7—?

— **П. Т. Передплатників ласкаво про-
 симо влатити предплату найдалше
 до дня 15-го жовтня ц. р., бо в про-
 тивнім випадку будемо змушені здер-
 жати дальшу висилку часопису. Міся-
 чна передплата виносить 5 зол.**

— Заняття „Діла“. Вчорашнє (221.) число на-
 шого органу заняло Львівське Староство Гродь-
 ське за кореспонденцію п. Олександра Ковалев-
 ського з Волині п. з. „Банкротство нападаючих“. Це 24-а з черги конфіскації „Діла“ в цьому році.

— Випущення п. Белдика на волю. Американ-
 ського громадянина п. Івана Белдика, що за до-
 зволом влади робив у Галичині фільмові знимки,
 арештовано, як ми про це повідомляли, під-
 час свята-поминки на Миківці. Тоді польська
 преса розписувалася широко про арештування
 „небезпечного шпіона“, що був ніби-то на служ-
 бі „обчих монархії“. Тепер після 2-місячної
 слідчої тюрми випущено п. Белдика на волю, з
 тим, що він мусів до трьох днів покинути гра-
 ниці Польщі. Фільмових знімком, які п. Белдик
 думав насвітлювати в Америці, а яких сира вар-
 тість перевищує суму 1.000 доларів, йому не по-
 вернено.

— Програма концерту Богдана Бережинського.
 На програму нашого вільночелеста склада-
 ються три більші твори, а саме: соната французь-
 ського вільночелеста і композитора 18-го ст.
 І. Б. Брензеля, дальше концерт Д-моль еспанського
 композитора Е. Ляльо, який визначається не
 тільки оригінальною мелодикою, але й питомо-
 еспанською ритмікою, і акції найновіший твір
 В. Барвінського „Українська суйта“, яка буде ви-
 конана пораз перший взагалі. Крім того наш
 вільночелест виконає низку дрібних творів Ба-
 ха, Сеная, Гранадоса та Пятті-а. Фортепианову
 партію обняв В. Барвінський. Можна надіятися,
 що наше музикальне громадянство зацікавиться
 тою інтересною програмою нашого артиста,
 який після дворічної перерви знову появляється
 на нашій концертній естраді і виповнить залю
 Муз. Т-ва ім. Лисенка по береги.

— **Хвиля теплоти.** З дня на день стає тепліше.
 Скинули ми осінні плащі, перейшли до легких
 нагортков; уже скидаємо нагортки. Сонце коче-
 нам винагородити несподіванки, які ховає для
 нас зима. Один учитель із Бережан упевняє, що
 в його саді закінчили ще раз малини. Іншим квіт-
 нуть яблуні. Якже так піде далі, то ще зародять
 овочі, яких цього року було так мало.

— **Львівська хроніка.** Двоє нових знеохоче-
 них до життя: урядовець земського уряду Бо-
 жидар-Стаховський застрелився наслідком фінан-
 сових клопотів. Служниця Катерина Мік со-
 нила з І. поверхи, вряжена до санітарної душі, що
 її посуджували в креліжі... 10 золотих; на ша-
 стя, тільки покалічилась. У складі багажів ча-

Б. лікар клініки проф. Венкенбах і В. Ноймана
 651 у Відні, спеціаліст внутрішніх недуг 2-3
д-р Евген Константін
 ординує в Калуші, вул. Станіславська.
 Просвітлення Рентгеном. — Лічення Діатермією.

Нині відчинення цукорні
 (Львів, пл. Марійська ч. 5)

В відсвіженому одязі — після довшої перерви,
 спричиненої адаптаційними роботами — отво-
 рено наново льокаль відомої і великим довірям
 вітшаючоїся цукорничої фірми

Едвард Дудек, пл. Марійська ч. 5.

Завдяки загальній реконструкції не лише сам
 льокаль, але і арпарат праці, поставлено на най-
 вищий ступінь новочасної техніки.

залізничним двірці найшли в одній валізі, складе-
 ній там ще 4. серпня, трупа.

— **З сільських трагедій.** У рідні селянина Коті
 з Галан (Городок Яг.) трагедія йде за трагедією.
 Видав він свою доньку заміж за Олексу Лемеха
 і з цієїж хвилини його подружжя пішло стрімго-
 дов. Кіт мав поважні познанки, що його жінка
 Текля зраджує його з його зятем. У розпучі, у
 поневірчі в власній хаті, він пішов на мандри,
 а коли згодом вернувся до хати, застав там ще
 більше пекло. У його душі зродилась ненависть
 до Лемеха і одного дня у суперечці зарубав його.
 Суд розглянувши всі мотиви його ачинку,
 звільнив його від кари. Донька Кота цього-ж
 дня, коли батька звільнили, вийшла вдруге за-
 муж. Батько мав ще більші підстави до пере-
 свідчення, що всю цю інтригу вела його жінка.
 Вона не сподівалася, що муж обвинувачений у
 вбивстві зятя, не вернеться вже до хати. Коли
 він вернувся, жінка не могла погодитись з його
 присутністю і почала його ненавидіти ще-раз
 сильніше. Одного дня підчас великої білки з
 мужем, Текля вбила його сокирою. Нині вона
 стоїть перед судом, виправдовуючись, що муж по-
 бивав її до крові. Ось одна з тих трагедій, які
 що-раз частіше трапляються по наших селах.
 Нові обставини родять майже щодня злочини,
 які давніше траплялись раз на рік або на пів
 року.

— **Новий тип торговельної школи** повстає в
 Кракові як надбудова 3-річної торговельної
 школи, а саме 1) адміністраційно-торговельний
 відділ і 2) експлоатаційно-залізничний. Іх за-
 данням є підготувати співробітників-спеціалі-
 стів до державної адміністрації, комунальної,
 фінансово-технічних установ і залізниць. При-
 мають абсолювентів 3-річних торговельних шкіл.
 Наука тріває від 1. жовтня до 30. червня. Поки-
 чення школи дає першество в одержанні місця
 в згаданих установах і військові права. Діти
 державних службовників дістають зворот оплати.
 Вписи приймаються в Кракові, вул. Калудин-
 ська 2, за предложенням кінцевого свідомця і
 життєпису.

— **Процес з православними церквами.** Римо-
 католицький єпископ у Луцьку звернувся до
 влади з виеском, щоб на Волині відібрати ріжні
 православні церкви. На першій місці стоїть
 православний собор у Луцьку, що мав бути ко-
 лись давно костелом бернардинів. Позов проти
 Волинської Православної Консисторії вже вие-
 сенний і небаком буде визначена розправа в цій
 справі.

— **Ріжні вістки.** Найближча сесія Ради Ліг
 Націй призначена на 20. січня 1930 р. — По-
 встання у Венесуелі поширюється і захопило
 вже 6 стейтів; повстанці побили державне вій-
 сько; один із генералів піддався. — Цими днями
 радитиме в Букарешті міжнародний конгрес кримі-
 нального права. — Ватикан заперечує бушні-
 то пробує порозумітись з СРСР. — Французь-
 кий летун Кост, що вилетів з Парижа до Іркут-
 ська заблукав десь в околиці Новосібірська і
 досі не знайшли його саїду. — У Нью-Йоркській
 пристані портові робітники погрожують страй-
 ком, коли не дістануть підвишки 25 дол. місяч-
 но. — Члени рідні Габсбургів, Франц Йосиф і
 Антін закінчили оточуючий лет по Європі на сво-
 ім літаку „Еспанія Гівільяна“ і після подорожі
 5600 км, приїхали до Барселоны. — Урядова
 статистика стверджує, що повила в Індії забра-
 ла 206 осіб, 8.000 штук худоби, знищила 60.000
 домів і надпсувала 8.000. — На північно-захід-
 ній побережі Гудзонської пристані найшли в шти-
 рі кісткани трьох членів наукової експедиції в 1929
 р., що загинули голодовою смертю, а залишили
 там денник своїх передсмертних переживань.

Зорганізовані і свідомі кооперативні
пропагандисти у себе лише

яка ні всіх виробів є якостево найліпша і має великий і багатий сортимент.
в Лейтених Союзів Кооперативів і силах „Народної Торговлі“ виходить до набути.

47. 8-10

Заява.

Дійшло до мого відома, що являється індивідуум з конкуруючої частини разом зі своїми нападками розголосити, що б. п. Д-р Ульявський повернувся до діяльності операції, переведеної в мою редакцію. Родичі Ульявського стверджали, що повернувся на законних засадах.

Я від себе заявляю, що б. п. Д-р Ульявський ніколи не був націонтом мого журналу.

Заявляю, що тимчасово не маю довіри до нього, тому не можу дозволити йому виконувати свої функції, а також не можу дозволити йому виконувати свої функції, а також не можу дозволити йому виконувати свої функції.

Директор Я. КІВ НАСС
Львів, вул. Сикстуська ч. 17.

Заява.

Отримавши, що б. п. п. наш син Д-р Михайло Ульявський, професор середніх шкіл, що помер у Львові 27 вересня п. р. на зазначенні легких, не був націонтом Заведення Девістичного в Києві НАСС у Львові, вул. Сикстуська ч. 17.

Ульявський Олександр
Ульявська Альдона
Родичі.

— Пралаз убив жінку. У Ковні почався сенсаційний процес проти пралаза Ольшавського обвинуваченого у вбивстві однієї жінки Устенович. Цей процес дав спору притоку до конфлікту литовського уряду з Ватиканом. Ватикан вимагав, щоб обвинуваченого духовника помістили в окремі келії і щоб процес вели при закритих дверях. Вальдемарас відмовився виконати ці вимоги і аж теперішній уряд їх виконав. Процес (де довірливо, без публіки) обвинувачений заперечує свою вину. Справа є настільки неясна, що протягнеться з тиждень. Єз мізав 100 свідків.

— Передісторичні знахідки. У Скалатщині, в селі Остапів, мали знайти при розкопках дуже давні могила знаряддя й кістки з передісторичної доби.

— Нервові покоління. Між Катерином і Хобіт знайшовся під поїзд 13-літній хлопець Сосновський, син залізничника. Поїзд відрізав йому ногу. Причина цього акту розлуки: як перед батьком, що небезпечно пас гуси.

— Німецькі князі і польський скарб. Майно Кротосин було перед війною власністю князів Турні-Таксіс з Регенсбурга. Це майно перейшло на власність польської держави на підставі рішення ліквідаційної комісії. Князі почали процес з польським скарбом перед Найвищим Адміністративним Трибуналом. Розправа арештована на 7-го ч. м.

— Нью Йорк іде під землю. Нью Йорк буде шораз більше підземних залізниць. Тепер рада міста прийняла план будови нових підземельниць, що будуть разом коштувати несповна пів мільйона доларів. А з викупом землі та знищенням власності і перевезення засобів уся та будова буде коштувати 800 мільйонів дол. Найважливіша нова лінія буде поїзд „Друга Авеню“, де на вулиці живе багато емігрантів, а між ними багато українців.

— Напад літаків на лодку. Такий напад перший раз в історії людини трапився в залізній Джамейка біля Нью Йорку. Лодкою плавило собі спокійно двоє людей. Нараз загуділо у хмарах і над ними появилася літак. Він покотився кругом лодки, а літак сильно вдарив своїм сплосом у лодку і миттю підлетів та пропав у хмарах. Один з нападених у лодці згинув на місці, а другого побитоюго взяли до шпиталю.

— Особисте щастя і економічне становище можна забезпечити одночасно своїй рідні лише таким способом: життєвий забезпечення, що переводить всі українці в українським Товариством „Карпати“, Львів, вул. Руська ч. 18.

ЧОКОЛЯДУ А. ПЯСЕЦЬКОГО,

яка ні всіх виробів є якостево найліпша і має великий і багатий сортимент.

в Лейтених Союзів Кооперативів і силах „Народної Торговлі“ виходить до набути.

47. 8-10

ФУТРА

Перворядні в найбільшій
вибір у фірми

Братя Рот і С-ка

у ЛЬВОВІ, пл. Марійська ч. 8.

408

3-3

Роздача нагород відбудеться не в год. 3, як було оголошено, а в год. 6. Попол. в доміні Союзу Українських Купців, Палада 9, 1 п. Прихильників українського спорту і представників наших установ просямо взяти численну участь у святковій роздачі нагород.

Погонь—Україна.

Змагання цих двох дружин режисерів не потребують. На початку Феріи України перемога лігону Погонь 6:2 (2:0), тепер повинна дати з себе все, аби вийти теж переможцем. Не буде це очевидно легко, бо Погонь випустила всі свої сили, аби зберегти в очей своїх прихильників, але коли українська олімпійська грація жертвувати і з запалом до самого кінця, то зможе й цим разом зійти з грища непобітеною. До однієї частини української публіки, яка певно прийде на ці змагання в рекордовому числі, звертаємося з апелем: Підбадьорьте українських гравців, але заховайтеся поважно й тихо, а всієї штурбачки вигуків й некультурної вибрики зловіть між собою в самій зародку!

Університет—політехніка.

Репрезентативні змагання наших студентів високих шкіл заповідаються великим цікаво. В дружинах обох високих шкіл є цілий грач наших спортивних клубів, що дає запоруку високого рівня змагань, які напевно притягнуть широкі круги нашої суспільності. Змагання відбуваються з уваги на переполнений меч України з Погонем не в 11. год. рано, як було оголошено, а в год. 3. попол. на грищі Сокола-Батька Українське громадянство, що піднятих спортивним рухом, масовою участю в цих змаганнях повинно захопити наших студентів-спортсменів до дальшої пильної праці.

Дужина в спортівні ширку.

В четвер 3. ч. м. (15-й день турніру) змагалося 6 пар. На вступі Стібор зніс протест проти висвіду його боротьби зі Штекером і Пошофом, бо судді зніс признали перемогу його протівникам. В змаганнях виступив перший раз Богатирів, що виявив велику силу і вже в 3 мін. поклав Шварцбауера. Карш-Штекер боровся 20 мін. без висвіду, Стібор у 18 мін. поклав Самсона, Петрович у 5 мін. Штолла (нєтсоном), Шербіньський в 23 мін. Баргінка, Пошоф у 13 мін. першого Віллінга. Після Брієра, Горавча і Бахратія вичеркнено вчора з турніру ще й Штолла та Шварцбауера.

Нині, в суботу, найбільшою сенсацією буде відплата рішуча боротьба Стібора зі Штекером. Позатим змагатимуться: Богатирів-Баргінка, свійний борець Кемпфер зі Шербіньським і мурин Сікі з Грінбергом.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Д-р Михайло Ульявський.

Для 27. вересня п. р. помер у Львові поворотний, а тихий дедуля д-р Михайло Ульявський, професор українських середніх шкіл. Похивний родився в Обертині, гімназійні студії скінчив в Станіславові, а університетські в Львові. З Польським пішов у мотива молодий, бо в 20 році життя, педагог, що поспівався учительському званню не в концевих життєвих потребах, але з любові до молоді, для якої був приміром праці і знання. Почуття співчуття обов'язку було для нього так велике, що не залишив його навіть тоді, коли смерть загрозала у вічі.

Похивний подання по собі мав мурзавинного робітника, нахвилюваного товариша, серацького приятеля молоді і широким підданого свід. Смерть застала його несподівано і не дозволила вибрати опису своєї праці. Не судилося родичам гадати на щастя свого оживлення, а товаришам та молоді не стало широго друга. Хай земля буде йому щирою!

404. 1-1.

Не будьмо байдужні!

В справі кіноних саль по наших Народних Домах.

Коли приглянемо нашому економічному стану, побачимо багато ділянок, зарослих байдужістю. І хоча гукає від них відгородився як сіль, то, на жаль, дуже побір господарів, котрі зацікавлені в праці.

На душі наш тут промисел фільмовий і кіно-ва. Перший повинно поділяти на боці, а в цій статті скажу кілька слів про кінові підприємства.

По цьому боці Збруча маємо біля 80 Народних Домів „Надія“, „Бесіда“ і т. п. В ці народні установи є по найбільшій часті кооперативами. У Львові, Лисенні адміністратор із своєю корпорацією.

вище, щоб мати для себе місце для сходів і різного роду зборів. У кожній такій установі є велика зала для концертів і театральних вистав. Тому, що по війні театри підупали, а їх місце забрав кіно, в багатьох залах згаданих установ є пилі кіно. А заплата за себе, хто ті кіно веде? Напевно якийсь чужинець, а часто навіть наш найближчий ворог. За кінозалом або платити якийсь охороняч або й ні. І так наша суспільність має свою домішку, але коли часами загляне туди наш театр або якась кіно вправа, то мусить наймати собі залу у чужинців і платити за неї великі суми піддаванням, вера більше дивно, як наша домішка побирає від них за цілий місяць.

Тимчасом кіно злобувають собі чимраз більше право громадянства, мають з повним злом більше глядачів. Тимчасом і власники кіно, щоб підняти менше нашої скарі, має більші доходи.

Питаю: Чи нема у нас людей до вистави кіно? Ажже-ж тільки несприятих до державної служби витоптуб бруки або служать за песичий грот у чужинців — чи не можна їх ужити до праці в наших установах? Чи може ми такі бідні, що не маємо навіть стільки гроша, щоб купити апаратуру до кіно? Сьогодні без одного сотника можна набути апарат на сплату, а фірма вдоволяє, що хоч який інтерес зробити. Занежит мені певно, швидко читати, що не маємо факіла до ведення кіно. Та це також не в наших очікуваннях, бо на кінового факіла можна вижити за піддаваннями знів.

Велику вагу має справа добрих фільмів, себто інформативних. Ця справа — на щастя — на добрій дорозі, бо маємо її в наших руках. Наша інформативна злобула собі на території цілої Польщі повільно місце, а останніми часами збогатила свій світовий репертуар цілою низкою українських фільмів, як Тарас Шевченко, Сорочинський Ярмарок, Ніч перед Різдом, Крізь савоан, Два дні й ні.

Отже, як сказано, на початок ґрунт під управу приготування, тільки нема добрих господарів. Трошки доброї волі і хотіння, а можна створити сильну організацію, котрій буде на ім'я український кіновий концерн. Це не божественний план, не „гохштатнерія“, а зовсім реальна і легка річ до переведення, як прим. „Маслосоюз“. Ми пам'ятаємо добре, чим був „Маслосоюз“ перед приходом до нього інж. Палія і чим в сьогодні по заведенні трьох роках інтенсивної та солідної праці.

Тому апелую до всіх управ Народних Домів, щоб вони застановилися над цією лєкуючою справою і зрозуміли вагу кін у наших руках, котрі є не тільки розривкою, але й розношником мистецтва, культури та знання.

Початок вже зроблено, бо впривало вже з рук чужинців кілька кін по менших містах. Тепер черга на більші міста!

С. Куликівна.

Зі спортивного життя.

Змагання наколесників за перехідну нагороду.

Секція наколесників Спорт. Т-ва „Україна“ улажує в неділю дня 6. ч. м. змагання наколесників на просторі Львів-Миколаїв-Львів (70 км.). Змагання ці відбудуться за перехідну часту фірми Осип Стефанович (давніше: Роман Зубчик). На власність можна здобути чашу по трьох роках, якщо той самий змагун у трьох з черги роках здобуде перше місце. Оскільки той самий змагун не здобуде чаші в трьох чергових роках, то може здобути її в п'ятих роках, якщо в тому часі тричі буде мати перше місце. В противному разі чаша переходить на власність клубу, котрого змагун здобуде більшість перших місць. Крім мандарної нагороди (чаші) одержить шістьох перших змагунів цілий нагороду. Перша нагорода, столовий годинник у шкварній оправі, дар „Народної Торговлі“; друга, металева статуя, дар редакції „Неділя“; третя, годинник в алябастровій оправі, дар п. Ореста Радловського, голови секції наколесників Спорт. Т-ва „Україна“; четверта, велика коробка помадок, дар фірми „Нова Фортуна“; пята „Споминин“ Чикаленка в мистецькій оправі, дар редакції „Діла“; шеста, книжки, дар київської Наукової Т-ва ім. Шевченка. В ці нагороди будуть встановлені цілу суботу у вікнах книгарні Шевченка.

Участь у змаганнях беруть наколесники Спорт. Т-ва „Україна“ й наколесники українського „Сокола“ в Станіславові. Старт точить в 8-й год. рано біля грища „Сокола-Батька“. Поворот сподіваний коло год. 10:30. Змагання відбудуться без оголошення погоди.

В друкарні Видавничої Спідки „Діло“, Львів. Ринок ч. 10